

ring; det vil jeg slet ikke afvise. Jeg synes ikke, at det er i dag, vi skal forhandle det, men tage udvalgsarbejdet som udgangspunkt for det.

Til sidst vil jeg gerne til fru Kirsten Jacobsens indlæg sige, at jeg og regeringen også interesserer os for udviklingen af koncerner, og regeringen har ikke den opfattelse, at vi skal give mulighed for større og større koncerner. Det er ikke det, der ligger bag de lovændringer, der er sket igennem årene. Det er derimod den internationale konkurrence og mulighederne for, at vi kan have danske investeringsfinansielle institutter, og det kræver tilsyneladende af og til en større volumen, end vi har været vant til. Det ser vi jo i den måde, som tingene udvikler sig på.

Jeg mener, at det kræver meget store overvejelser fra Folketingets side, hvis man skulle forhindre en udvikling, som gør, at danske finansielle institutter kan klare sig i den internationale konkurrence.

Dernæst vil jeg gerne give tilsagn om at drøfte, hvordan vi forholder os til holdingselskaber; det har jeg også udtrykt ved andre lejligheder, som fru Kirsten Jacobsen husker det. Jeg synes, det er relevant, at vi prøver at belyse, hvad der kan være brug for af lovgivning, der forholder sig til holdingselskaber, og den udvikling, der ligger i brugen af holdingselskaber, er ikke nødvendigvis knyttet til det her lovforslag, men gerne ved siden af lovgivningsarbejdet i øvrigt.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne give økonomiministeren to eksempler på, hvor jeg mener DLR har misbrugt sit monopol, og man i hvert fald i det ene tilfælde godt kan sætte misbrug i citationstegn, men ikke i det andet, mener jeg.

Da vi havde de mange tvangsauktioner, som hele Folketinget var kede af, og som vi gjorde alt for at få bugt med, oplevede vi uendelig mange sager, hvor landmænd blev forhindret i at få foretaget fornuftig konvertering, fordi DLR sagde nej, og de landmænd endte på auktion, fordi de sad med 17 pct.s lån, hvor de kunne have nøjedes med meget mindre.

Det er ikke rimeligt, at et realkreditinstitut på den måde i kraft af en monopolstilling er i stand til at bringe folk på tvangsauktion, når der står et andet institut, som er parat til at overtage hele møllen.

Det andet eksempel drejer sig om noget, som man kommer ud for hver dag, nemlig kurssikring. Hvis man har en ekspeditionstid på låne-

dokumenter på 8-10 dage, så udsætter man altså køberne for at leve i farligt vande, for man kan ikke få kurssikret, før den dag pantebrevene er underskrevet. Det betyder altså, når nu man har med DLR at gøre, at man har købt en ejendom, som man ikke ved, hvilken pris man skal betale for at bo i, før end der er gået mindst 10 dage. Og der kan ske meget, det ved ministeren.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 46: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. (Ændrede finansieringsregler, andelsboligkvote for 1999, forsøg med boliger til udsatte grupper m.v.).

Af by- og boligministeren (Jytte Andersen). (FremSAT 20/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Carsten Hansen (S):

Hovedformålet med det lovforslag, vi skal til at behandle nu, er en finansieringsreform for den almennyttige boligsektor.

Hovedformålet i den er for det første at opnå lavere støtteomkostninger for staten ved nybyggeri ved en langsigtet styrkelse af den almennyttige boligsektors selvfinansiering og at gøre finansieringsmåden for at støtte byggeriet meget mere fleksibel, end vi kender den i dag.

For det andet at give bedre muligheder for en øget prioritering og aktivering af midlerne inden for det støttede byggeri for på den måde at